

Piatok 33. týždňa

Lk 19,45-48

Miesto modlitby

Význam vzácnej hodnoty živého Božieho chrámu – ľudskej duše

Rozrušené dievča pribehlo domov zo školy. Ocko, oznámila, všetky skúšky som urobila na jednotku! Otcovou odpoveďou však bolo iba akési mrmlanie popod nos a komentár o tom, aké ľahké tie skúšky museli byť. Z dievčaťa vyrástla úspešná podnikateľka, ale otcove pichľavé slová si pamätala aj o tridsať rokov.

Ak dokážu tak veľmi pôsobiť ľudské slová, o čo účinnejšie môže byť Božie slovo! Cez Písmo a mocou Ducha Svätého preklenulo Božie slovo tisícročia a naďalej sa k nám prihovára, a v ňom aj Ježišovo učenie. Ježišovi súčasníci „**viseli na jeho slovách**“ (Lk 19, 48).

Ježiš vždy hovoril z hĺbky svojej lásky a jeho slová sa predsa nepáčili všetkým. Svojich poslucháčov vyzýval, aby sa zahľadeli do svojich srdc a zriekli sa hriechu. Pre náboženských pokrytcoov každej doby nemá príliš vyberané slová. Tie sa môžu dokonca zdať aj ostrejšie, ale vždy v sebe nesú posolstvo nádeje a Božieho prísľubu. Keď hovorí Boh, všetko, čo vraví, sa stáva možným – dokonca aj zázračná premena.

Boh chce, aby sme boli vnímaví na jeho slová a konali podľa nich. Chce, aby sme jeho slová odovzdávali svetu. Každý z nás je svojim spôsobom povoláný byť prorokom, ktorý vôkol seba hlása Božie prísľuby. Svojim blíznym môžeme pripomenúť, že Boh sa o nich stará a má plán pre ich život. Ľudia všade vôkol nás lačnejú po slovách útechy a povzbudenia. Nesklamme ich. Aj dnes hľadajme príležitosť podeliť sa o verš z Písma alebo o slovo súcitu a pochopenia. Dovoľme Bohu, aby k nám prehovoril a on nám dá slová aj pre iných.

Ježišovi nie je ľahostajné, akým spôsobom ho prichádzame navštíviť prítomného v Najsvätejšej sviatosti, ako ho pozdravíme hneď pri vstupe do chrámu, či si úctivo pred svätostánkom pokľakneme, či prichádzame včas na svätú omšu. Skúmajme sa, či je pre nás chrám miestom, kde vzdávame Pánovi chválu a česť, kde sa stretávame s ním opravdivo, skutočne a podstatne prítomným.

Amen.